

Под воденїцата, Под корїята, Под сѐло (До корїята), Подпата могила, Под чакалари, Прѣкия път, При лозята, Пѣтя, Равенска вода, Равна (Равна поляна), Рогач камък, Сазлѣ махлѣ, Сакар, Сап дерѣ, Сарѣ ери, Сбѣрице (Джумалий), Сѣлските ливади, Силли обас, Симеднова могила, Синия мост, Сипея, Сирия поляна, Смайлски герѣн, Солѣната мерїца, Софийкина поляна, Срецу воденїцата, Стерановата чешма, Стрѣмница, Султанова дарак, Сулюклюдка, Сухия кавак, Събѣрения път, Сър егрѣк, Сър ери, Сърновец, Сърт ахлад, Сърт тарла, Сюд сикиндѣ, Сюлетир, Сютлюк алтѣ, Тарджик дермен, Ташила алан, Текѣто, Тепята, Терзїева глава, Терзѣбалиевото лѣзе, Тїновски свинарник, Той корусу, Токат азу, Тѣнковите круши, Топ ахлад, Трѣнливата нива, Трѣновата кория, Тѣнкия рѣт, Узун азмак, Узунджѣ алан, Улу гьол, Фируз алан, Хаджїишиев кладенец, Хамбар чукур, Хатїб азмак, Хѣджова кладенец, Чаирлѣ азмак, Чакалар азмак, Чакалица, Чакалар баѣ, Чалѣковата воденїца, Чарджѣ (Чарши махлѣ), Чатал бурун, Чатал сют, Чатал сютлю, Чатма бурун, Чекаларски кайрак, Чекалкаша, Чекил кат, Ченгенѣ дерѣ, Ченгенѣ конак, Черния камък, Четиклишка река, Чирпалѣ, Чирпалѣ азмак, Чумбар(к)ова ливада, Шангова чешма, Шосѣто, Юрпѣка, Юрта (Юртлюка), Юруклѣра, Юсеїн махлѣ, Я бунар.

### СЕЛИМИНОВО (Карасарлий)

Село в Сливенска община. Намира се на 15,5 км югозападно от Сливен. Разположено е в Сливенското поле в подножието на Стара планина с надм. вис. 240–300 м. През него минава старото шосе Сливен – Казанлък.

В землището на селото има могили, вероятно надгробни тракийски. На север, при *Солу кая*, на границата със землището на с. Голямо Чочовен има останки от градище, служещо за наблюдение на стари пътища.

Името на селото се среща в няколко османски документа с обща първа част от турската дума *кара* ‘черен’. През 1591 г. – *Кара сули*; 1609 – *Кара съллу*; 1709 – *Кара сенле*. По този начин се потвърждава местното предание, че селото е старо. То гласи, че отначало селото е било на юг, близо до р. Тунджа, така че първото му име може да е свързано с тур. *солу* ‘воден, воднист’.

През XIX в. името на селото е *Карасарлии*. От данни на руските архиви е видно, че през 1830 г. има 60 двора с 90 българи (мъже) и 72 турци (мъже). През същата година част от българите се изселват в Русия, поради което българският елемент остава малцинство. През 1859 г. д-р Поайе отбелязва наличието на 13 християнски и 30 мюсюлмански (сунитски) фамилии. По това време *Карасарлии* е в Сливенска каза.

След 1878 г. селото е в Сливенска околия. С министерска заповед 2820 от 14. 08. 1934 г. е преименувано на *Селиминово* – в памет на големия български възрожденски деец д-р Иван Селимински (1800–1867 г.).